

що За усърдіе-то му кхмх истребвене-то отъ православіе-то се выкна (се нарече) «Литовскій апостолъ.»

Во 1454 год. Владиславъ III (извѣстенъ отъ смьртѣхъ му до Варнѣ) встѣпвешемъ на столни-нѣ-тѣхъ (престолѣхъ) ракиаваше во права-тѣхъ православы-тѣхъ со папистаны-тѣхъ. Изъ Поллицы-тѣхъ върго (скоро) умѣхъ почти сосемъ да уничтожетъ тѣхъ права; подъ предлогъ че во Литѣхъ происходетъ религіозны колненіѣ, тѣхъ во 1456 год. учредихъ свѣщено-судилище, и клядохъ председатель доминиканскій-тѣхъ монахъ Никола отъ Ленчицѣхъ съ право да баратъ (траситъ) и да мѣнитъ во Литѣхъ еретицы-тѣхъ и отщепенцы-тѣхъ (раскольницы, отступницы) наодзиди е извѣстно, що во 1459 год. во самѣ-тѣхъ години отъ учреждене-то на Львовско-то Братство се стори (стана) Флорентинскій-тѣхъ съборъ на кой со интригы отъ Латинны-тѣхъ се возгласи ѱніѣ-тѣхъ. Митрополитѣхъ-тѣхъ Нсидоръ желашемъ да ѣхъ внеситъ къ югозападнѣ-тѣхъ Русіѣхъ, послѣкъ съборъ-тѣхъ поиде во Львовъ и чюка литургиевше на Латинскій ѣзыкъ. по свидѣгельство-то на Зиморовича, на Русины-тѣхъ вѣше мошне непріѣтно, и не сакаха (ищѣхъ) да присутствуватъ на богослужене-то.

